

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/324/2013/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

169/2013. (VI. 12.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2013. május 2-án előterjesztett **panaszát** a 2013. június 12-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testület megállapítása szerint a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos elektronikus úton terjesztette elő panaszát, amelyben előadta, hogy a volt férjével a korábbi házassági együttélésük alatti vagyon megosztásával és az adóságok rendezésével kapcsolatban több jogvitája van, a férje pedig minden érdemi egyeztetés elől elzárkózik. A rendőrség és a bíróság sajnos asszisztál a panaszos helyzetének az ellehetetlenítéséhez, ugyanis amíg ő a jogos jussához szeretne hozzájutni, addig a férje és jogi képviselője feljelentése nyomán zsarolás miatt büntetőeljárás indult ellene. A panaszosnak az az érzése az eljárások fényében, hogy a hatóságok benne csak egy egyszerű, kis igényérvényesítési képességgel rendelkező nőt (noha summa cum laude végzett jogász és korábban a pekingi magyar konzulátus vezetője volt), míg a volt férjében a nagyhatalmú hivatalnokot látják (korábban osztrák nagykövet-helyettes volt). A volt férje és a hivatalbeli szeretője pornográf tartalmú levelezést folytattak egymással a kancellária levelezőrendszerének felhasználásával, azonban annak ellenére, hogy ez nyilvánvalóan jogszabálysértő a panaszos szerint, mégis ellene zajlik eljárás a férj jogi képviselőjének feljelentése nyomán. A panaszos szerint a hatóság semmibe veszi az eljárás jogi szabályokat mind a büntetőeljárásban, mind a polgári perben.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos sérelmezte, hogy a volt férj feljelentése alapján indult büntetőeljáráásban az iratok nem tartalmazzák a férj elérhetőségét, az ügyvédjének az elérhetősége pedig a Honvédelmi Minisztérium oldalsó bejárata. Sérelmezte továbbá, hogy a neve elől többször lehagyták a doktori címet az iratanyagban, ami szerint szintén az elfogultságot bizonyítja. Az eljárás egyébként a panaszos szerint megalapozott gyanú hiányában indult meg, mert a bizonyítékként csatolt elektronikus levelezés nem tekinthető hitelesnek, ráadásul a számítógépekhez és a levelezési rendszerhez mind a volt férjének, mind a rokonainak, illetve a szeretőjének volt hozzáférése. A panaszos azért vette fel a kapcsolatot a volt férje munkáltatójával, mert a férje a távozásának a szolgálati vonatkozásait nem intézte el. A panaszos nem zsarolta meg a panaszost és a gyanúsításban szereplő bűncselekmény egyik tényállási eleme sem valósult meg. A panaszos sérelmezte továbbá, hogy a rendőrség hanyagsága miatt őt rabosították, illetve a kihallgatásokra a város másik felébe kell elmennie korán reggel, ugyanis a kitűzött 8 óra 30 perces időpontok álláspontja szerint különösen gyermekellenesek. A panaszos sérelmezte továbbá, hogy a volt férje olasz nyelven az ügyvédje tolmácsolásával tette meg a feljelentést, noha a tolmácsra vonatkozó eljárásjogi szabályok ezt kifejezetten kizárják. A panaszos sérelmezte továbbá, hogy a számára kirendelt védő nem tett eleget a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 50. §-ában foglalt kötelezettségeinek (pl. nem vette fel vele haladéktalanul a kapcsolatot) és nem megfelelően látja el a védelmét.

A panaszos ellen a volt férje személyiségi jogi pert is indított a Fővárosi Törvényszék előtt, amelyben kártérítési igényt terjesztett elő. A férje szerint ugyanis a váratlan távozásával felmerült ügyintézési terhek nem tartoznak a munkáltatójára. Ebben az ügyben szintén nem szerepel a férje elérhetősége, ezzel akadályozva meg, hogy a panaszos el tudja intézni a családi pótlék igénylését. A bíróság számos szabálysértést elkövetett a panaszos álláspontja szerint (ami véleménye szerint egyébként felveti a hivatali visszaélés bűncselekményének gyanúját is). Pl. a bíró a hiányos keresetlevél ellenére elutasítás helyett tárgyalást tűzött ki, a panaszos igazolási kérelme ellenére tárgyalást tartott, a nyilvánosságot határozat hozatala nélkül zárta ki a tárgyalásról (miután jegyzőkönyvezte – a panaszos álláspontja szerint törvényellenesen – a jelenlévő hallgatóság tagjainak nevét), az ügy részletes megvizsgálása nélkül helyt adott a felperes ideiglenes intézkedés iránti kérelmének. A panaszos a tapasztalt jogsértések miatt panaszt tett a törvényszék vezetőjénél, azonban arra a mai napig nem kapott érdemben választ. A panaszos szerint megengedhetetlen, hogy a törvényszék bírója – a zaklatás veszélye miatt – a férje adatainak zártan kezelését rendelte el, ahelyett, hogy elutasította volna a törvény rendelkezéseinek megfelelően a keresetlevelet, hiszen az nem tartalmazza a felperes lakcímét. A panaszos szerint ezzel a bíróság segítséget nyújt a felperesnek, hogy a közös vagyonukat eltitkolja, elherdálja, hiszen az eltitkolt lakását is vélhetően ennek a terhére tartja fenn.

A harmadik eljárás a volt férj által a kerületi bíróságon megindított bontóper volt, amiben szintén több eljárási szabálysértés történt. A per joghatályosan el sem indulhatott volna, mivel a keresetlevél itt is valótlan adatokat tartalmaz a volt férj elérhetőségeként (a hivatali címét adta meg elérhetőségként). A bíró a panaszos igazolási kérelmeinek elutasításáról nem tájékoztatta a panaszost, így azok ellen nem élhetett fellebbezéssel. Hiába terjesztett elő igazolási kérelmet, a bíró ennek ellenére tárgyalást tartott, ráadásul az ő beadványait mondvacsínált indokokkal utasítja el, az indoklások iratellenesek és elnagyoltak. A „békeltetést” nem szakszerűen folytatta le a bíró, így megfosztotta a panaszost és gyermekét a bíróság előtti békülés lehetőségétől.

A panaszos kifogásolta, hogy a volt férj jogi képviselője álláspontja szerint több pontban megsértette az ügyvédi törvényt (pl. több cég székhelyeként az ügyvédi iroda címe szerepel; beadványaiban a férj lakóhelyeként a munkáltatója címét tüntette fel; úgy vállalta el a férje képviseletét, hogy nem beszél németül, ami tetemes fordítási többletköltségeket okoz, ami szintén a közös vagyonuk terhére esik).

A panaszos mindezek alapján kéri a büntetőeljárás megszüntetését, illetve a bíróságok és a rendőrség törvénytelenégeinek a vizsgálatát és fenntartja a jogát, hogy kártérítési igényt terjesszen elő a magyar állammal szemben.

A panaszos csatolta az ügyvéd címére bejelentett cégek cégkivonatát, illetve egy felsorolást azon cégekről és ügyvédi irodákról, akik álláspontja szerint jogszerűtlenül vannak egy címre bejelentkezve, továbbá az ügyvédi iroda címeként megjelölt épület képét a GoogleMaps program alapján.

2) A Testület a panaszost 2013. május 7-én kelt levelében tájékoztatta arról, hogy az általa előadottakra nem tejed ki a hatásköre a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 92. §-a alapján.

3) A panaszos ezt követően 2013. május 9-án előterjesztett beadványában előadta, hogy nem ért egyet a Testület tájékoztatásával, mivel az Rtv. 11. § előírja, hogy a rendőr a szolgálati beosztásban meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően köteles teljesíteni. Véleménye szerint az ügye az intézkedési kötelezettség, arányosság témakörébe tartozik, hiszen a nyilvánvaló rendőrség eljárási szabályszegései miatt indult meg a büntetőeljárás.

Álláspontja szerint valóperes elszámolási kérdések miatt törvénytelen egy öt évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetni egy büntetőeljárásban. A panaszos a Testület segítségét kérte, hogy ne folytatódjon ez a törvénytelen büntetőeljárás és az ő meghurcolása, illetve a mulasztó rendőrök felelősségre vonását kérte.

II.

A panaszos beadványában egyrészt a rendőrség nyomozó hatósággként végzett tevékenységét, másrészt a polgári bíróságok eljárását kifogásolta.

a) A rendőrség eljárásával kapcsolatban előadta, hogy a volt férj feljelentése alapján indult büntetőeljárásban az iratok nem tartalmazzák a férj elérhetőségét. Sérelmezte továbbá, hogy a neve elől többször lehagyták a doktori címet az iratanyagban. Az eljárás egyébként a panaszos szerint megalapozott gyanú hiányában indult meg. A panaszos sérelmezte továbbá, hogy a volt férje olasz nyelven az ügyvédje tolmácsolásával tette meg a feljelentést, noha a tolmácsra vonatkozó eljárásjogi szabályok ezt kifejezetten tiltják. A panaszos sérelmezte továbbá, hogy a számára kirendelt védő nem megfelelően látja el a védelmét.

A Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.

Ezen rendelkezések alapján a Testület hatáskörébe tehát kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

- a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

- a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, löfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem. Ennek keretében a Testületnek lehetősége van arra, hogy az Rtv. IV. fejezetében, a rendőrség működésének általános elveit és szabályait rögzítő rendelkezések kapcsán vizsgálódása körébe vonjon minden olyan rendőri tevékenységet, amelyet az V. és a VI. fejezetek ugyan nem nevesítenek, de amelynek vonatkozásában a IV. fejezetben foglalt követelményeknek érvényesülniük kell.

Az Rtv. IV. fejezetében szereplő 11. § (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni. A 11.§ (1) bekezdése – a fentebb kifejtettek alapján – olyan általános jellegű rendőri kötelezettséget rögzít, amelynek megsértése esetén helye van a Testület eljárásának akkor is, ha a jogsértés nem az Rtv. V. és VI. fejezetében foglalt rendelkezések alkalmazásával függ össze. Az Rtv. 11. §-án keresztül tehát vizsgálhatóvá válik tehát a rendőrség részéről eljáró személyek olyan tevékenysége is, amely az Rtv.-től eltérő egyéb jogszabályok által rendezett eljárási szabályok alapján zajlik.

A Testület hatáskörének ilyen értelmezése azonban nem biztosít korlátlan lehetőséget a Testület beavatkozására. Töretlen gyakorlata szerint ugyanis a Testület az Rtv. 11. §-a kapcsán csak akkor vizsgál az Rtv. V. és VI. fejezetén kívül eső rendőri aktusokat, amennyiben a panaszolt rendőri intézkedéssel vagy mulasztással szemben speciális jogorvoslatot az adott ügyre vonatkozó eljárási szabályok nem biztosítanak. Ennek megfelelően jelen ügyben azt kellett vizsgálni, hogy állt-e a panaszos rendelkezésére olyan speciális büntető eljárásjogi jogorvoslat, amely az általa állított és sérelmezett jogsértések orvoslására alkalmas, ugyanis a nyomozó hatóság büntetőeljárás során végzett nyomozati tevékenysége felett az ügyészség gyakorol felügyeletet.

i) A Be. 196. § (1) bekezdése szerint akit az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása érint, az a tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül panasszal élhet. Van tehát olyan, sajátlagos büntetőeljárási jogorvoslat, amellyel élhet a panaszos a sérelmei orvoslására. A Be. szabályai szerint a gyanúsítás ellen panasszal élhet,

amennyiben az álláspontja szerint megalapozatlan. A tolmácsra vonatkozó eljárási szabályok megsértése miatt szintén panaszt terjeszthet elő a fentiek alapján.

ii) Tekintettel arra, hogy a bűncselekmény tárgyi súlya miatt kötelező a védelem, a kirendelés ténye ellen a jogalkotó valóban nem biztosít jogorvoslatot, azonban amennyiben a gyanúsított nincs megelégedve a kirendelt védő munkájával a Be. 48. § (5) bekezdése alapján másik védő kirendelését kérheti, vagy saját védőt hatalmazhat meg. Tehát a panaszosnak a fentiek alapján a rendelkezésére áll olyan jogi eszköz, amellyel gondoskodhat a megfelelő védelméről.

iii) A Be. 166. § (7) bekezdése szerint a jegyzőkönyvet az ügyész vagy a nyomozó hatóság eljáró tagja szükség esetén kijavítja vagy kiegészíti, a kijavítást és a kiegészítést aláírja, és arról az érdekelteket értesíti. A nyomozási cselekményen megjelent személyek a jegyzőkönyv általuk történt megismerését követően a jegyzőkönyv kijavítását vagy kiegészítését indítványozhatják. A kijavítást a jegyzőkönyvben a kijavítás dátumának megjelölésével fel kell jegyezni, vagy az indítvány elutasítását az iratokban fel kell tüntetni. A Be. 169. § (5) bekezdése szerint, amennyiben az ügyészség vagy a nyomozó hatóság határozatában névcsere, szám- vagy számítási hiba és más hasonló elírás történt, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság a határozat kijavítását mind indítványra, mind hivatalból elrendelheti. A kijavítást a határozatra fel kell jegyezni.

Mindezek alapján tehát a panaszost érintő névelírások és egyéb pontatlanságok miatt szintén speciális jogorvoslat áll a panaszos rendelkezésére mind a jegyzőkönyvek, mind a határozatok vonatkozásában.

iv) A panaszos azon panasza kapcsán, hogy a büntetőeljárási dokumentumok nem tartalmazzák a férje címét, tájékoztatja a Testület a panaszost, hogy a Be. 186. § (4) bekezdése értelmében a sértett, illetőleg a tanú vallomását vagy egyébként személyi adatait tartalmazó, a nyomozás során keletkezett, illetőleg annak során beszerezett, benyújtott vagy csatolt iratról készült másolaton nem tüntethetők fel a sértett, illetőleg a tanú személyi adatai.

A panaszos előadásából a jelen esetben kitűnik, hogy az ellene indult büntetőeljárás sértettje a volt férje, így a nyomozó hatóság a fenti előírást betartva jogszerűen bocsátott olyan iratot a rendelkezésére, ahol a sértett személyi adatai (többek között a lakcíme) nincsenek feltüntetve.

Tehát a fentiek alapján a panaszos büntetőeljárással kapcsolatos panaszaira van olyan sajátlagos büntetőeljárási jogorvoslat, amely alapján orvoslást kereshet a sérelmeire, mindezek alapján a Testületnek nincs hatásköre a panasz ezen részének vizsgálatára.

b) A panaszos a beadványa jelentős részében a férje, illetve közte indult polgári perekben elkövetett eljárási szabálysértéseket kifogásolja, illetőleg a jogi képviselő fegyelmi vétségeinek kivizsgálását kérte.

A Testület a fentebb hivatkozott hatásköri szabályok értelmében csak a rendőrség munkája során felmerült szabálytalanságok vizsgálatára jogosult, ezért nincs lehetősége, hogy a polgári peres bíróság esetleges eljárási szabálysértéseit feltárja. Ezek ellen a panaszos a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény alapján élhet jogorvoslattal.

A fenti szabályok értelmében a Testület szintén nem jogosult az ügyvéd által képviselési tevékenységével összefüggésben vagy azon kívül az egyéb tevékenységével összefüggésben

elkövetett esetleges jogsértések feltárására. Ezek vizsgálatára elsősorban az ügyvéd székhelye szerint illetékes ügyvédi kamara jogosult fegyelmi eljárás kerestében az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény alapján.

A Testületnek tehát mindezek alapján nincs hatásköre a panaszbeadványban foglaltak érdemi vizsgálatára.

III.

A Testület a fentiek alapján – figyelemmel az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdésére – a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt hatáskör hiányában elutasította.

Ugyanakkor, noha a beadványból megállapíthatóak az elbírálására hatáskörrel rendelkező szervek, a Testület mellőzi az áttételt, tekintettel arra, hogy a beadványon szereplő címzés szerint a panaszos a beadványát közvetlenül megküldte az annak elbírálására hatáskörrel rendelkező hatóságok részére is.

Budapest, 2013. június 12.

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag